

זוהר היומי

זוהר ויקרא – דף ק"א ע"ב

פרשת אמור

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (ק"א ע"א) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

במצולות ים כל חטאתם. מאן מצולות ים. אלא רזא יקירא הוא, והא (אוקמוה רבי שמעון אמר) אוקמיה רבי שמעון, ואמר, כל אינון דאתו מסטרא תקיפא, ואתאחדו בזינן בישין, בכתרין תתאין, כגון עזאזל ביומא דכפורי, דא אקרי מצולות ים. כזפטא דכספא, כד בחנין ליה בנורא, הדא הוא דכתיב, (משלי כה) הגו סיגים מכסף.

תרגום לעברית

ואחד, שהתפסה אותו החטא של הצדיק הזה באותם שנקראים מצולות ים, שהרי מי שנופל במצולות ים, לא נמצא לעולמים, משום שהמים מכסים עליהם, (מהו המצולות ים, ') כמו שנאמר (מיכה ז) ותשליך במצולות ים כל חטאתם. מי הם מצולות ים? אלא סוד נכבד הוא, והרי (בארה רבי שמעון אמר) באר אותו רבי שמעון ואמר, כל אותם שבאו מצד הקשה, ונאחזו במינים רעים, בכתרים התחתונים, כמו עזאזל ביום הכפורים, זה נקרא מצולות ים, כמו פסלת הפסל כשבוהנים אותו באש. זהו שכתוב הגו סיגים מכסף.

כך הא, מאינן מצולות ים הוא, ומצולות ים אקרי, מצולות מההוא ים קדישא, מצולות, זוהמא דכספא. ועל דא, כל אינן חטאין דישראל שריין לגויה (ס"א לגביה), והוא קביל לון, וישתאבון בגויה. מאי טעמא. בגין דאיהו חטאה אקרי. מאי חטאה. גרעונא. ועל דא הוא גרעונא דכלא, ונטל גרעונא דגופא ודנפשא. בהאי יומא נחית הא מצולות ים, זוהמא (דכספא) דנפשא, ונטיל זוהמא דגופא. מאן הוא זוהמא דגופא. דא אינן חובין דאתעבידו על ידי דיצר הרע, דאקרי מזוהם מנוול.

תרגום לעברית

כך זה, הוא מאותם מצולות ים, ונקרא מצולות ים, מצולות מאותו ים קדוש, מצולות - זהמת הכסף. ועל כן כל אותם החטאים של ישראל שורים לתוכו (אצלו), והוא מקבל אותם, ונשאבים לתוכו. מה הטעם? משום שהוא נקרא חוטא. מה זה חוטא? חסרון. ועל כן הוא חסרון של הכל, ונטל את חסרון הגוף והנפש. ביום הזה יורד מצולות הים הזה, זהמת (הכסף) הנפש, ונטל זהמת הגוף. מי הוא זהמת הגוף? זה אלו החטאים שנעשו על ידי יצר הרע שנקרא מזוהם מנוול.

טקסט הזוהר

אמר רבי יוסי, תנן (ויקרא טז) ונתן אהרן על שני השעירים גזירות, אי הכי יקרא הוא דעזאזל, חמיתון עבדא דשדי עדבין במאריה, אורחוי דעלמא דעבדא לא נטל אלא מה דיהיב ליה מאריה. אבל, בגין דסמא"ל זמין הא יומא בדלטורא, ובגין דלא יהא ליה פטרא (ס"א בהאי עדבא הוא סלקא ביה) יתבין ליה חולקא בהאי.

תרגום לעברית

אמר רבי יוסי, שנינו, ונתן אהרן על שני השעירים גזירות, אם כך, כבוד הוא של העזאזל, ראיתם עבד שזורק גזירות עם רבונו? דרך העולם שעבד אינו נוטל אלא מה שנותן לו רבונו. אבל משום שסמא"ל מזמן ביום הזה על מלשינות, וכדי שלא יהיה לו

פתחון פה, (כגורל הזה הוא עולה בו) נותנים לו חלק בזה.

טקסט הזוהר

והאי עדבא מגרמיה הוא דסליק ביה, דאמר רבי יהודה אמר רבי יצחק, מלה עלאה
אשכחנא בעדבא. עדבא דיהושע, כתיב ביה, (במדבר כו) על פי הגורל, על פי הגורל
ודאי, דאיהו אמר דא חולקא דיהודה, דא דבנמינ וכו', וכן פלהו. אוף הכא, כיון
דכהנא שוי ידוי, אינון עדבין מדלגי וסלקין בידיא דכהנא, (ס'א וסלקין עדבין בידא
דכהנא, אינון מדלגי מן ידוי) ושארן באתרייהו. הדא הוא דכתיב, והשעיר אשר עלה
עליו הגורל, עלה עליו ודאי.

תרגום לעברית

והגורל הזה מעצמו הוא שעולה בו. שאמר רבי יהודה אמר רבי יצחק, דבר עליון
מצאנו בגורל. בגורל של יהושע כתוב בו, (במדבר כו) על פי הגורל, על פי הגורל
ודאי, שהוא אמר: זה חלקו של יהודה, זה של בנמינ וכו', וכן כלם. אף כאן, כיון
שהכהן שם ידיו, אותם הגורלות מדלגים ועולים ביד הכהן (ועולים הגורלות ביד
הכהן, הם מדלגים מידיו) ושורים במקומם. זהו שכתוב, והשעיר אשר עלה עליו
הגורל, עלה עליו ודאי.

טקסט הזוהר

ולא דא בלחודוי, אלא בכל זמנא דדלטורא זמין, ואתייהיב ליה רשותא, בעינן לשוואה
לקבליה במה דיתעסק, ושביק לון לישראל. בהאי יומא דלטורא זמין לאללא ארעא.
הדא הוא דכתיב, (איוב א) ויאמר יי' אל השטן מאין תבא. והא תנינן, משוט בארץ,
מאי הוא. אלא האי הוא דלטורא רבא מקטרגא דישראל.

ולא זה בלבדו, אלא בכל פעם שמזמן המלשין ונתנת לו רשות, צריכים לשים כנגדו במה שיתעסק ויעזב את ישראל. ביום הזה מזמן המלשין לרגל את הארץ. זהו שכתוב (איוב א) ויאמר ה' אל השטן מאין תבא. והרי שנינו, משוט בארץ, מה זה? אלא זהו המלשין הגדול מקטרגם של ישראל.

טקסט הזוהר

והא אתערו חברי, (דודאי) בההיא שעתא דהוו זמינין ישראל למעבר ימא, ולאתפרעא ממצראי, אמר, אנא אעברנא בארעא קדישא, וחמינא דלא אתחזון אלין למיעל בגווה, אי אנת דאין דינא, דינייהו הכא כמצראי, מה שניין אלין מאלין, או ימותון כלהו כחדא, או יהדרון כלהו למצרים. ולא אנת הוא דאמרת, (בראשית טו) ועבדום וענו אותם ד' מאות שנה, והא לא סליקו מחושבנא אלא רד"ו, ולא יתיר.

תרגום לעברית

והרי התעוררו החברים, (שודאי) באותה שעה שהיו ישראל מזמנים לעבר בים ולהפרע מן המצרים, אמר: אני עברתי בארץ הקדושה, וראיתי שאלה לא ראויים להכנס לתוכה. אם אתה דן דין - הדינים שלהם כאן כמו המצרים. מה שונים אלו מאלו? או שימותו כלם כאחד, או שיחזרו כלם למצרים. ולא אתה הוא שאמרת, (בראשית טו) ועבדום וענו אתם ארבע מאות שנה? והרי לא עלו מחשבוננו אלא מאתים ועשר, ולא יותר.

טקסט הזוהר

אמר קודשא בריך הוא, מאי אעביד, אשתדלותא בעיא הכא, לאייתא קרבא לקבליה, יהיבנא ליה במה דיתעסק, וישבוק בהו לבני, והא אשתכח במאן דיתעסק, מיד אמר ליה, השמת לבך אל עבדי איוב כי אין כמוהו בארץ. מיד פלג ליה דלטורא במלין, ויען השטן את יי' ויאמר החנם ירא איוב אליהם.

אמר הקדוש ברוך הוא: מה אעשה? פאן צריכה השתדלות, להביא קרב פנגדו. אתן לו במה שיתעסק, ויעזב את בני, והרי נמצא במה שיתעסק. מיד אמר לו: השמעת לבך אל עבדי איוב כי אין כמהו בארץ. מיד חלק לו המלשין בדברים, ויען השטן את ה' ויאמר החנם ירא איוב אליהם.

טקסט הזוהר

לרעיא דבעי לאעברא עאניה בחד נהרא, אעבר זאבא לקטרגא ליה בעאניה, רעיא הוה חכים, אמר מאי אעבד, דבעוד דאנא אעבר לטליא, יקטרג הוא בעאני. זקף עינו, וקמא בין עאנא, חד תיישא מאלין תיישי ברא, דהוה רב ותקיה. אמר, אשדי דא לקבליה, ובעוד דמקטרגי דא בדא, אעבר לכל עאנא, וישתזבון מניה.

תרגום לעברית

לרועה שרצה להעביר צאנו בנהר אחד. עבר זאב להתגרות בצאנו. הרועה היה חכם, אמר: מה אעשה, שבעוד שאני מעביר את הטלאים, הוא יתגרה בצאן? הרים עינו וראה בין הצאן תיש אחד מאותם תישי הבר, שהיה גדול וחזק. אמר: אזורק זה פנגדו, ובעוד שמתגרים זה בזה, אעביר את כל הצאן וינצלו ממנו.

טקסט הזוהר

כך קודשא בריך הוא אמר, ודאי הא תיישא חד רב ותקיה ואליהם, אשדי לקבליה, ובעוד דהוא ישתדל ביה, יעברון בני, ולא ישתכח קטיגורא לגבייהו. מיד, ויאמר יי' אל השטן השמעת לבך. עד דקודשא בריך הוא זנוג להו פחדא, דכתיב הנו בידך. בעוד דהוא אשתדל ביה, שביק לון לישראל, ולא אשתכח קטיגורא לגבייהו.

כָּהֵן הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא. אָמַר: וַדַּאי הִתִּישׁ הַזֶּה גָּדוֹל אֶחָד וְחֶזֶק וְאֵלִים, אֲזַרְק כְּנָגְדּוֹ, וּבָעוֹד שֶׁהוּא מִתְעַסֵּק עִמּוֹ, יַעֲבְרוּ בְּנֵי, וְלֹא יִמָּצֵא קָטָגוֹר עֲלֵיהֶם. מִיָּד - וַיֹּאמֶר ה' אֶל הַשָּׁטָן הַשְׁמֵת לְבָרְךָ. עַד שֶׁהַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא זָוַג אוֹתָם כְּאַחֵד, שֶׁכְּתוּב הֵנוּ בְּיָדְךָ. בָּעוֹד שֶׁהוּא מִתְעַסֵּק בּוֹ, עֲזַב אֶת יִשְׂרָאֵל, וְלֹא נִמְצָא מְקַטְרֵג אֲלֵיהֶם.

טקסט הזוהר

אוּף הָכִי בְּהַאי יוֹמָא, דְּלִטּוֹרָא זְמִין לְאַלְלָא אֶרְעָא, וּבְעֵינָא לְשַׁדְרָא לְקַבְלִיה בְּמָה דִּיתְעַסֵּק (כְּגוֹוֵנָא דִּילִיה), וּבָעוֹד דְּאִיהוּ אֲשַׁתְּדֵּל בֵּיה, שָׁבִיק לוֹן לְיִשְׂרָאֵל. וּמִתְלָא אֲמַרִי לְזִלְזוּלָא דְּבֵי מַלְכָּא, הֵב לִיה זַעִיר חֲמָרָא, וַיִּשְׁבַּחְהּ קִמִּי מַלְכָּא. וְאִי לָאו יִימָא לְמַלְכָּא מְלָה בִישָׂא. לְזַמְנִין נְטָלִין לָה לְהֵהִיא מְלָה, עֲלָאי דְּבֵי מַלְכָּא, וּמַלְכָּא עֲבִיד דִּינָא בְּגִינִיה.

תרגום לעברית

אֵף כָּאן בַּיּוֹם הַזֶּה הַמְּלָשִׁין מְזַמְּן לְרַגֵּל אֶת הָאֶרֶץ, וְצָרִיכִים לְשַׁלַּח כְּנָגְדּוֹ בְּמָה שֶׁיִּתְעַסֵּק (בְּדַגְמָה שְׁלוֹ), וּבָעוֹד שֶׁהוּא מִתְעַסֵּק בּוֹ, עוֹזֵב אֶת יִשְׂרָאֵל. וּמִשָּׁל אוֹמְרִים לְמַזְלִזֵּל שֶׁל בֵּית הַמֶּלֶךְ: תֵּן לוֹ מַעֲט יֵיז, וַיִּשְׁבַּחְהּ לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ. וְאִם לֹא, יֹאמֶר לְמֶלֶךְ דְּבוּר רָע. לְפַעְעִמִּים נוֹטְלִים אֶת אוֹתוֹ דְּבוּר עֲלִיוֹנֵי בֵּית הַמֶּלֶךְ, וְהַמֶּלֶךְ עוֹשֶׂה בְּגִלְלוֹ דִּין.

◆ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (ק"ב ע"א) ◆

טקסט הזוהר

רבי

תרגום לעברית

רַבִּי יִצְחָק אָמַר, לְשׁוּטָה שְׁעוּמֵד לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ, תֵּן לוֹ יֵיז, וְאַחֵר כָּהֵן אָמַר לוֹ וְהִרְאָה לוֹ כָּל אוֹתָן טְעִיּוֹת שֶׁעָשִׂיתָ וְכָל אוֹתָן רָעוֹת, וְהוּא יָבֵא וַיִּשְׁבַּח אוֹתָהּ, וַיֹּאמֶר שְׁלֹא נִמְצָא בְּעוֹלָם כְּמוֹתָהּ. אֵף כָּאן, הִרִי עוֹמֵד הַמְּלָשִׁין תְּמִיד לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ, יִשְׂרָאֵל נוֹתֵנִים לוֹ אֶת הַדּוֹרוֹן

הָזֶה, וּבְדוּרוֹן הַזֶּה פָּתַק לְכָל הָרְעוֹת וּלְכָל הַטְּעִיּוֹת וּלְכָל הַחֲטָאִים שֶׁעָשׂוּ יִשְׂרָאֵל, וְהוּא
בָּא וּמְשַׁבֵּחַ אֶת יִשְׂרָאֵל, וְנִעְשָׂה עֲלֵיהֶם סִנְגוֹר, וְהַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא מַחְזִיר אֶת הַכֹּל לְרֹאשׁ
הָרָעִים שֶׁל עָמוֹ, מְשׁוּם שֶׁכָּתוּב (מִשְׁלֵי כ"ה) כִּי גִחְלִים אֶתָּה חֲתָה עַל רֹאשׁוֹ.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) – © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.